

Стежка

Василь Бобинський

М. Ірчанові

Та заґелґали гуси над лугом.
Розмолився орач над смугою скиби,
Розмолився орач над розсяяним плугом,
Що до сонця грав лускою риби.

Посплітались незбагнуті мислі.
Клубочками тонкі волоконця —
хрещата мережка.
Ой нависли чорні хмари...
І побігла до сонця
чорним зорана стежка...
І заґелґали гуси над лугом...

1923.